

KNY-13-00613

HAZAFIUI
TISZTELET

a' jo

Példaadásért

Ujola g

BÁROCZI

Hamvaihoz.

KOLO'SVÁRONN

Nyomt. a' Réf. Koll. betűivel 1811.

Ujlag el-mondom, 's hogy tartson örökre,
le-irom.

Virág Benedek.

Imprimatur.

Claudiopoli 3^a Julii

1811.

Mártonffimp.

7 166
8.

A' vezendők közt kis időd folyásán
Nagy reménységgel magadat ne biztasd,
A' halandóság fia halhatatlan,
Érdemek által.

Erre törj, mint leg-nemesebb arányra:
Költözésedkor ha siratnak édes
Honnyosid, nem kis jele, hogy fokáig
'S hasznoson éltél.

Virág Benedek.

X 2

5256/935

Karácsony

Ha végre nyugzik hantok alatt porod,
Tíftelve Polgár-társaid áldanak:
Halmod' ki-rakják cziprusokkal,
Mellyeket ingat ezer sohajtás.

Nagy Ferentz.

KNY-19-00619

L A N T I - D A L
B Á R O T Z I

H a m v a i h o z.

Homáj 's enyézet nem temetik talám
A' mefze zugo *Strigy* vize mentibe,
Ha a' Magyar nyelven fokatlan
Vers nemivel kötök egybe fokat.
Azért, elébb hogy nyert kozorut *Homér!*
Nem meg-verendök *Pindarusz'* éneki,
Sem éles *Alczéusz'* fulánki,
Sem *Stezikor'* tele lelkü fája.
Még hajdonában a' mit *Anakreon*
Játszodt se véf-el. A' ferelem ma-is
Igéz azon fikrás femekkel,
És Cziterán melegék *Zafonak*
Szép ujjai még: nem de keserveit,
És félre fárnnyolt régi panafzait
Edzett *Faunhoz* refketösöbb
Hangu huron rebegi ma-is még?

Meg-győzte *Náso* 's *Virgíl*-is a' Világ'
Romlandóságát: *Flakk* (*) ajakin repül
Tudos Világnak, 's lefz örökre
Meg nem avult Neve drága betsben
El még *Virág*, és *Berzsenyi Dániel*
Nyomát követvén *Pindre* siet; holott
Apollo márváhnyán fel-irva
Lefz neve, és vele *Nagy Ferentznek*.
Nem voltak elsők, a' fene *Hektor*, és
Rettentő *Dejfab* fürnyü tsapásival;
A' kik halállal fembe mentek
Zállagiért ferező Hazának.
Nem lopta volt meg tsak *Helenát* feme
Egy nyalka Hertzeg fész haja fürtyein:
Nem ő tsudált elsőbb Királyi
Drága ruhát 's követő csoportot.
A' tész találo *Teuczer*' aránnyira
A' nyil tegezből nem leg-előbb repült:
Vivták előbb még *Troja várát*,
'S ostrom alatt lehetett fok izben.
Vol-

(*) Horatius Flaccus.

Voltak Vitézek már az előtt fokban,
Kiknek nevek nints; 's hamvaik áldozat

Nélkül hevernek könnyezetlen:

Érdemek, és nevek esmeretlen.

Mert *Féb*, az áldott, nem kőszoruzta volt

Fel Szerzetessit, 's fent *Helikonnak*, az

Énekre nagy lelket lehellő

Bölts vize még vala kostolatlan.

Hiretlen érdem, és puhaság között

Nints nagy különbség, a' maradék előtt

Majd mind tsak egy formán avulnak

Torha puhák, remek éltüekkel.

Bároczi! hát mi hagygyuk-e, hogy nemes

Emberkedésed fíntelen éjféka

Setét homályaival fedődjék?

Nem vagy enyészet alá rekefítve.

Ö Nemzetének fényes eget jeles,

'S bölts oktatással hinteni tudta, mint

Szép Csillagokkal, és világot

Költsönözött lobogo tűzével.

Nem.

Nem, nem, ne hagygyuk hogy jeles érdemít
Poshadt penéznék lepje falakja bé:

Mert tudja jot tettit Hazája

'S áldja *Maros*, 's *Duna* viz ivoja.

Én a' kövek közt tsáttogo *Strigy* vize

Zugása mellett egybe-fedett erön

Pengettetem fényes Nevének

Tízteletét rebegő hurokkal.

A' régieknek tíztelet: érdemes

Emlékezettel. Mester *Isokratesz*

Gömböjgetésben *Xenophon*-is

Attikai tele-lépü méh volt.

Böltsekedés majd hogy Görögök közül

Tért *Latzi*umhoz; *Tullius* ugy leve

Az ékesen-follásnak Attya

'S *Romai* nyelv' feneketlen öble.

Magyar! Hazánkban így dítsekedhetünk

*Bárotz*i val, mi! mert erősithetem

Bátran; ditsőségére mondva,

Hogy Magyarok' *Cicero*ja volt ő.

Az ő

Az ő Barátji, mint ama *Trojai*
Hadnak Vidékén, általa lettének

Derék vitézek: kik törődnek
Nemzetiség' meg-erősödésén.

Illy' volt ezek közt *Bartsai Abrabám*
Tudott emelni tot Magyar izre jól.

Illy' tífzta, sőt bő réj - fojásu

Kellemetes favain *Kazinczy*:

A' ki veréjtrék - zápora hulva-is,

Tövel keresni válogatott fzerü

Szokat fzeret, 's bokréta formán

Drága virágait egybe kötni.

Kár hogy nem üzi *Dantzka* a' maga

Nyilatkozottabb lelkinék öfztönét;

'S erős tehetségét befzédben

Közleni nem siet a' világgal.

Nyelv - mesterünk fog fényleni, mint remek

Munkáju példánk. Nagy nevezet lesz a'

Bárotzi Név, mind két Hazánkban:

Mig fzereti Magyar a' Hazáját:

'S o m b o r i.

200402

Az Olvasóhoz.

Meg engedjenek azok, kik csak az ugy neve-
zett Cadentiásokat éokták Verseknek tartani.
Ide iktatom, ha tetűik, vagy ha talám nem-is,
nagy érdemű tudos Hazánkfiának Virág
Benedeknek gyönyörű Poémáiból e' kö-
vetkezendőket.

* * * * *

Hogy ha az ujságot gyűlölték volna, (miképpen
Pontyi) a' Görögök: kérlek, mondjad éa, mi régi
Könyvünk volna? mit olvasnánk? mi forogna kö-
(zöttünk?

Kézről kézre mit adhatnánk? köz öröme ha éonra,

* * * * *

Miért tartják némellyek a' Görög és
Római mértékű Versekét ujságnak? azért mi-
vel a' tudatlan ember előtt, minden a' mit
nem tud, ujságnak tetűik. De örömmel lehet
azt még-is a' mostani időben látnunk: hogy
ezen részben-is, a' Magyarok között, már csak
némelyről, és ritkán lehet ezt mondani.

(())

A' több

A' több Europai Nemzeten, noha Poësissek felséges, nem lehet tsudálkozni: hogy a' Görög mértéket nem követhetik, és el nem érhetik. Annak oka az, és bővön-is elégséges; hogy Nyelvek, mint a' Német is, a' Görög mértékre nem alkalmas.

Nem régen ezen nagy fámbol álló, és sokáig leg-hatalmasabb Nemzetnek környülállására, a' derék Göthének (ily nevezet alatt *Heerman*, és *Dorothéa*) Vitézi Versekben kiadott Munkájában, Poësisse igazán szép; de Hexameterai még-is a' Görög, vagy Magyar Hexameterekhez is tsak oly' formán hasonlítani, mint a' Herkules bottya az Apollo hurjaihoz.

Minthogy tehát, a' mint betses érdemű Hazánkfia *Nagy Ferentz*-is igen helyyesen meg jegyezte a' régi Poësisről, 's ezzel való élésről irt értekezésében, nem minden Nyelv alkalmas a' Görög Lant' mértékére: hozzá sem is kell alkalmaztatni.

Minden Nemzetnek van jussa, hogy maga nyelvével meg-egygyező mértéket kéfítsen magának. Ezt ditséretesen tselekedték, *Klopstock*, és utánna mások. É'nél fogva —

Nagy

Nagy hiba lenne, hogy ha a' Magyarok gyöngy kerekiségü Nyelveket, mely a' Göröggel vetélkedhetik, továbbra-is idegen, és a' tudatlanság' Századaiban modivá lett, rámára fűznék, avagy annak felséges voltát, főbb-képpen a' rendek végein kolompolni fokott, egy formájú tzőllönkökbe keresnék: midőn maga még a' Magyar Nemzeti Tántz is, az Adoncumok tactussát tartja, és a' farkantyuk-is rend-zerént éppen azt ütik.

Annyival-is nagyobb hiba lenne pedig továbbra-is, némelyek zerént, tsak a' Cadentiások mellett maradni, mivel noha igaz-is az, hogy a' Magyarok a' vitézségben, és nemes lelkiségben akár melyik Europai Nemzettel vetélkedhetnek; tsak ugyan más réfről-is az igazat meg-vallva, a' Tudományokra nézve, a' Frantzia, Námet, és Brit Nemzeteknél, a' Magyar Nemzet, ugy mint Nemzet, még eddig joval-is hátrább van: és miért? tsupán tsak azon oktalanságért; hogy a' Tudományokat 800. Eftendők alatt Nemzeti Nyelveken nem-is tanították, nem-is tanulták; és innen lett némelykor, hogy a' vakok vezették a' világtalanokat.

— — — *hoc fonte derivata clades
in Patriam Populumque fluxit.*

Ellen-

Ellenben egyedül a' Metrica Poësis az,
melynél-fogva, mind a' Vitézi, mind a' Lantos
Versekre nézve azt, hogy a' többi Nemzete-
ket már-is fellyül kezdettük haladni, sok de-
rék, és halhatatlan érdemü Hazánkiai me-
bizonyították.

Kenderesi.

